

Mødet den 10. Januar 1935. (For lukkede Døre).

Fraværende: Hans Madsen, Alb. Olsen, og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 442—1934). Ansættelse af Kvartermester ved Kommunehospitalet.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende alfabetske Indstilling:

1. Kedelpasser P. Calmar, Kommunehosp.
2. Købmand P. A. Kaltoft, Aarhus.
3. Bogholder Gunnar Steen, Aarhus.
4. Chauffør Alfred Thomsen, Kommunehosp.

K. M o u s t e n foreslog at ansætte Bogholder Steen.

Vald. K l o s t e r foreslog at ansætte Chauffør Thomsen. Steen havde ikke været ansat ved Kommunen, og man viste ikke meget om hans Kvalifikationer, selv om han gjorde et tiltalende Indtryk. Thomsen var ansat under Kommunen og havde i 22 Aar udført et pligtopfyldende og i høj Grad tilfredsstillende Arbejde, saa man kunde trygt overlade ham Pladsen. Det kunde ogsaa anføres, at hvis man valgte ham, kunde man faa en Ordning, hvorved Hospitalet sparer 1500 Kr. aarlig. Endelig mente Taleren, at man burde tage Hensyn til Bestemmelsen i Overenskomsten med Kommunens Funktionærer, hvor-

efter Tjenestemændene skulde have fortrinsvis Adgang til at rykke op i højere Stillinger, hvis de var kvalificerede, og det maatte Thomsen siges at være, idet Sygehusudvalget tidligere enstemmig havde indstillet ham til Pladsen.

J. R. F a n g e r vilde spørge Udvalgets Formand, hvad han vilde svare, hvis der kom en Klage fra de kommunale Funktionærer over, at man ikke har overholdt Bestemmelsen i Lønregulativet om Oprykning.

H o l g e r E r i k s e n syntes, at de Konservative gjorde alt for meget ud af denne Sag, og det kunde godt i en lignende Situation komme til at give Bagslag, naar de Konservative hængte sig saa stærkt i denne Bestemmelse. Der var vist ingen fra konservativ Side, der vilde paastaa, at Thomsen var bedre kvalificeret end Steen, men nu skulde der tages Særstandpunkt for at lave lidt Panik i Sagen. Bestemmelsen i Lønregulativet var ikke klart affattet. Der var sikkert mange af de ved Kommunen ansatte, der kunde kaldes kvalificerede til Stillingen, men Flertallet havde ment, at Steen var den bedst kvalificerede, og udelukkende af den Grund foreslog man at vælge ham.

V a l d. K l o s t e r havde absolut ikke taget Særstandpunkt og taktiske Hensyn, men ment, at en veltjent Kommunalmand ikke burde skubbes til Side af uvedkommende Hensyn. Samme Standpunkt havde Taleren indtaget i Udvalget.

A l e x a n d e r J e n s e n var som kommunal Funktionær principielt enig med d'Hrr Fanger og Kloster; men her var der Tale om en Mand paa 58 Aar, og da Stillingen efterhaanden blev ret fremskudt, naar man fik de store Udvidelser

ved Hospitalet, og det var af Betydning at faa en regnskabskyndig Mand, var Taleren gaaet med til at stemme paa Steen. Men det skulde ikke danne noget Præcedens for Talerens Stilling i Fremtiden.

Holger Eriksen fandt ingen Grund til at forlænge Diskussionen. Thomsen var Socialdemokrat, medens man intet vidste om Steens politiske Stilling, saa man kunde ikke beskyldte Flertallet for at have taget andre Hensyn end de rent saglige.

J. R. Fanger havde ikke spurgt for at blande Politik ind i Sagen; men hvis Funktionsræderne rejste en Sag i den Anledning, var det godt nok at vide, hvorledes Lønudvalget skal motivere Valget. Det var iøvrigt rigtigt, at en Mand paa 57 Aar næppe burde forfremmes, i hvert Fald ikke i pensionsmæssig Henseende; Pensionen burde i saa Fald beregnes efter hans hidtidige Stilling.

Alexander Jensen svarede hertil, at hvis man vilde ind paa det Princip, skulde man nok komme i Strid med Tjenestemændenes Organisationer. Man kunde ikke sætte en Stilling forskellig i løn- og pensionsmæssig Henseende.

J. R. Fanger gjorde opmærksom paa, at det var sket med Revisor Thomsen og Direktør Falk, og da protesterede Alexander Jensen ikke.

Alexander Jensen svarede, at de paa-gældende ikke var Medlemmer af de kommunale Tjenestemænds Fagforening; de havde deres egen Forening til at paatale dette.

Stecher Christensen bemærkede, at Thomsen havde udført sit Arbejde til Hospitalets Tilfredshed, og ingen havde nægtet, at han var kvalificeret til Stillingen som Kvartermester. Men

efter Hospitalets Udvidelse vilde der maaske være Opgaver, der blev for store for Thomsen, hvis f. Eks. hele Portørvæsenet skulde omorganiseres; derfor foreslog man en yngre regnskabskyndig Mand med Forstand paa Organisation. Andre Hensyn var der ikke taget i Sagen.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at det før var sket, naar man ansatte en ældre Mand, at der var taget Hensyn til hans Alder ved Fastsættelsen af Pensionen, og det vilde vel ogsaa ske i Fremtiden. Her vilde Manden jo ikke blive fast ansat de første 2 Aar, og saa kunde man jo se, hvad han dur til.

Det vedtoges med 11 Stemmer at ansætte Gunnar Steen, medens 7 stemte for A. Thomsen.

2. (J. Nr. 715—1934). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar angaaende **Huslejeregulering for de kommunale Ejendomme paa Frederiksbjerg.**

H. J. B a d e n meddelte, at det i den senere Tid havde været noget vanskeligt at udleje Kommunens Lejligheder, og for en Tid siden stod ca. 40 Lejligheder tomme. Det var en daarlig Økonomi; Ejendommene forrentede sig ikke godt i Forvejen, og et Lejetab paa ca. 40000 Kr. gjorde det jo ikke bedre. Nu foreslog man en beskeden Forhøjelse af Lejen for de billigste Lejligheder og en tilsvarende Nedsættelse af de dyre. Det var sivet ud, at der paatænkte en Regulering, og Efterspørgslen efter Lejligheder var af den Grund allerede steget, saa adskillige af de Lejligheder, der havde staaet tomme, var nu lejet ud. Forslaget vilde ogsaa bevirke, at der ikke blev saa stor Flytning fra en kommunal Lejlighed til en anden, hvorved der vilde spares en Del i Vedligeholdelsesudgifter. Taleren henviste iøvrigt til Stadsarkitektens Begrundelse for Reguleringen

og anbefalede Byraadet at slutte sig til Forslaget.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 540—1934). Indstilling angaaende **Opførelse af et Ammunitionsmagasin i Marselisborg Skov.**

B o r g m e s t e r e n henviste til de tidligere Forhandlinger om Sagen. Bygningen var beregnet til at koste 28000 Kr. fornden Grunden. Kommunen skulde bygge Huset, og Staten forrenter Byggesummen med $6\frac{1}{2}\%$ og Grunden med 4% . Man ventede nu fra Skovudvalget Forslag om Beliggenheden og Prisen paa Grunden eller Leje af Arealet. Taleren henstillede, at Sagen behandles fortroligt.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 8²⁴—1934). Indstilling fra Ligningskommissionen om **Efterbetaling af Skat paa Grund af urigtig Selvangivelse.**

Kommissionen foreslaar følgende Efterbetalinger:

Vognmand N. B. M. Gaarsdal,	
Ny Munkegade 74	3239,00 Kr.
Snedkermester H. M. Hyllested,	
Samsøgade 21	2279,10 »
Medhjælper Frk. D. C. Christensen,	
Klostergade 28-30	1054,40 »
Fhv. Tømrermester P. Nielsen,	
Trøjborgvej 4	640,20 »
Fabrikant Fru K. P. F. Gloggen-	
giesser. Fiskergade 2	638,74 »
Telefonistinde Frk. A. J. Hansen,	
Skolebakken 11	313,30 »
Dyrlæge A. P. H. Christensen,	
Graven 8	290,10 »

At overføre.. 8454,84 Kr.

Overført. . . 8454,34 Kr.

Dødsboet efter Skrædermester J.

C. Mikkelsen, Bruunsgade 17 . . . 3819,40 »

Dødsboet efter Tømremester J.

C. S. Møller, Frederiksalld 91. . . 2161,36 »

Ialt. . . 14235,60 Kr.

Tiltraadtes.

5. (J. Nr. 12⁴³—1934). Indstilling fra Socialudvalget om Ydelse af Tillægshjælp i Henhold til Sociallovens § 293, Stk. 2, til Nydere af Invaliderende, Aldersrente m. v.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 12⁴²—1934). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af Understøttelse til Aldersrentenydere i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5.

Indstillingen vedtoges.

7. Borgmesteren meddelte, at Ajunkt E. Laursen havde tilbagebetalt et Studielaan paa 1400 Kr., der altsaa kunde anvendes til fremtidige Laan

8. (J. Nr. 710—1934). Skrivelse angaaende Dannelse af et Byorkester.

Borgmesteren havde modtaget en Skrivelse med Indbydelse til at deltage i et Møde om denne Sag Mandag den 15. Januar. Taleren henstillede, at de Medlemmer, der har Interesse for Sagen, deltager i Mødet.

Efter nogen Forhandling vedtoges det, at Forskønnelsesudvalget og de to Gruppeformænd kan give Møde, samt iøvrigt de Medlemmer, der interesserer sig for Sagen.

9. (J. Nr. 702—1934). Henstilling fra Arbejdernes Fællesorganisation om Oprettelse af en Bospisning af fattige i Vintermaanederne.

Borgmesteren oplyste, at der var kommet et Andragende om i Lighed med tidligere Aar at

etablere en saadan Bispisning, hvortil Fællesorganisationen vilde yde ca. 2000 Kr, Socialudvalget anbefalede Sagen, saaledes at der gives et Maaltid varm Mad i Tiden Kl. 13¹/₂—14¹/₂, og samtidig indføres en bedre Kontrol end hidtil. Sagen var kommet for sent til at blive sat paa Dagsordenen, men hvis ingen gjorde Indsigelse, vilde den blive behandlet.

J. C. Sørensen havde intet derimod.

Chr. Nielsen beklagede, at Sagen ikke var kommet paa Dagsordenen, men henstillede til Byraadet at tiltræde Forslaget, som var enstemmig fra Socialudvalget. Udgiften til denne Sag havde i de senere Aar været stigende, og muligvis havde en Del meldt sig, som ikke rettelig hørte hjemme der; man vilde derfor i Aar indføre en bedre Kontrol, saaledes at de paagældende i Forvejen skal have tildelt Adgangskort. Derimod vilde man ikke gaa saa vidt som til at indskrive Deltagerne, da det af forskellige Grunde kunde skræmme nogle af dem bort, som trængte allermost. Systemet med Adgangskort vilde nok begrænse Tilslutningen til Rimelighed.

P. Busch vilde ogsaa anbefale Forslaget, da det sociale Udvalg var blevet enigt derom. Men det var lidt uheldigt, at Tilskudets Størrelse fra Fællesorganisationen ikke var helt bestemt. I Fjor var der lovet 1500 à 2000 Kr., og man fik 1500 Kr. I Aar anførte man det samme, og Taleren vilde foreslaa, at man som Betingelse kræver, at der skal ydes 2000 Kr. Man vilde ikke modsætte sig, at de fattigste faar et Maaltid varm Mad daglig, men der maatte kræves mere Kontrol end tidligere, saa det kun blev de virkelig trængende; det skulde nødig være saaledes, at de Dage, hvor der gives almindelig god Mad, møder der 4—500

Mennesker, og naar Maden var særlig god, møder det dobbelte Antal.

C h r. N i e l s e n gjorde opmærksom paa, at der ikke i Indstillingen stod noget helt bestemt Beløb, og saa kunde man næppe nu bagefter forlange en ganske bestemt Sum. Der stod i Andragendet, at Fællesorganisationen vilde yde et Tilskud i Lighed med de foregaaende Aar, og det blev i hvert Fald mindst 1500 Kr.

J. R. F a n g e r erindrede om, at Tilskudet til at begynde med var 2000 Kr., og da det nu blev drøftet i Talerens Gruppe, mente man at maatte kræve denne Sum fremskaffet.

S t e c h e r C h r i s t e n s e n erkendte, at 2000 Kr. jo ikke var noget særlig stort Beløb, og en hel Del Foreninger kunde godt give et Tilskud, men der var ogsaa en Del, som var i høj Grad økonomisk ramt af den langvarige Arbejdsløshed, der ikke kunde yde noget. Taleren vilde derfor henstille, at man i Aar gaar med til samme Ordning som hidtil, saa kunde man maaske til næste Aar enes om at kræve 2000 Kr.

C h r. N i e l s e n kunde godt gaa med til en Henstilling til Fællesorganisationen.

J. R. F a n g e r vilde saa tiltræde dette.

B o r g m e s t e r e n erklærede, at der saa vilde blive rettet en Henstilling til Fællesorganisationen om at yde 2000 Kr. og i hvert Fald mindst 1500 Kr. Taleren gik ud fra, at Besisningen højst varer til 1. April.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 686—1934). Sagen angaaende Kommunens Deltagelse i Verdensudstillingen i Bruxelles.

B o r g m e s t e r e n meddelte, at der havde været et Møde i Aalborg, hvor Sagen var drøftet, og man var enedes om at overdrage Tegneren

Vagnby at lave et Udkast til en Ordning, saaledes at hvis der ikke blev noget ud af Sagen, skulde han have en Godtgørelse af 500 Kr., saa det var da til at overkomme. Det viste sig imidlertid, at Udgiften vilde blive en Del større end først tænkt, nemlig 15 Øre pr. Indbygger foruden 4000 Kr. for Stadeplads, hvilkét for Aarhus Vedkommende vilde andrage ca. 17000 Kr. Det var jo noget vanskeligt paa Forhaand at danne sig en Forestilling om, hvorledes det vilde tage sig ud. Paa Mødet i Aalborg var der stor Begejstring for Planerne, og Aftalen blev, at Hr. Vagnby skulde komme til Aarhus og forelægge Planerne for Byraadet. Der var nedsat et Underudvalg bestaaende af de 4 Borgmestre, idet Odense ikks havde givet Møde, saa man regnede ikke stærkt med, at denne By vilde deltage. Udvalget skulde saa have et afsluttende Møde i Aarhus den 15. Januar for at tage endelig Stilling til Spørgsmaalet.

Tegneren V a g n b y gav derefter en Redegørelse for, hvorledes Udstillingen skulde ordnes, fremviste Planer og Tegninger og meddelte, hvilke Inskriptioner og Reklamer der skulde benyttes ved Udstillingen for de 5 Byer.

B o r g m e s t e r e n takkede Hr. Vagnby for hans Redegørelse og satte derefter Sagen under Diskussion. Taleren fandt Planen god, og hvis der var Mulighed for at fremføre alt dette paa den indskrænkede Plads, vilde det sikkert faa nogen Betydning for Danmark og derigennem ogsaa for de nævnte Provinsbyer. Staten ydede et Beløb paa 300000 Kr. til Bygningen, et enkelt Industriefirma gav 150000 Kr., og Landboforeningerne et lignende Beløb, saa det vidnede om, at man fra de forskellige Erhvervs Side fandt

det af Betydning at faa Danmark med paa denne Verdensudstilling.

Holger Eriksen havde den Opfattelse, at det, som her var fremført, fuldstændig vilde drukne paa en Verdensudstilling. Verdens yngste Universitet vilde næppe virke imponerende dernede, lige saa lidt som Væddeløbsbanen, og det vilde være urimeligt at ofre 17000 Kr. herpaa, som maaske med Overskridelser vilde blive til 25000 Kr. Et Postkort vilde vist virke bedre, og det kunde gøres betydeligt billigere, saa slap man for at gøre sig til Grin ved at møde med saa lidt paa et saadant Sted. Taleren talte paa egne Vegne, for Gruppen havde ikke taget Stilling til Sagen, men det maatte meget fraraades at deltage, og skulde der blive Flertal derfor, maatte det dog være en Forudsætning, at alle Byer betaler lige meget, naar de skal have samme Plads. De andre Byer var som Regel ikke villige til at samarbejde med Aarhus, og der var ingen Mening i, at Aarhus her skulde betale en væsentlig Del af deres Udgifter til Udstillingen.

U n m a c k L a r s e n var ganske uenig med Holger Eriksen, for Planerne viste netop, at man var i Stand til paa en forholdsvis lille Plads at vise noget, som kunde være af virkelig Betydning for Aarhus. Det var egentlig overraskende at høre, hvorledes man havde taget den moderne tekniske Kunst i Brug og derved været i Stand til at faa noget virkelig seværdigt frem. Nu maatte man selvfølgelig ikke forvente, at Udstillingsgæsterne straks skal styrte hen for at se Aarhusudstillingen; de 99 % kom næppe til at kende Aarhus, men der vilde altid være nogen, som havde Interesse for de nordiske Lande, ikke mindst i vor Tid. Aarhus burde derfor ved denne Lejlighed vise

sit Flag og vise, hvad den kunde præstere. Der var adskillige Ting i Vagnbys Forslag, som kunde kritiseres; Universitetet spillede ikke saa stor en Rolle for Aarhus, at der var Grund til at opstille to Studenter som Symbol paa Byen, saa hellere en Student og en Arbejder, og ligeledes syntes det, som om Randers fik for meget i Forhold til Aarhus; men det var Smaating, som kunde rettes. Selvfølgelig kunde man ikke deltage i en Udstilling, uden at det kostede noget; men der var næppe Grund til at haane Forslaget eller kalde Pladsen en Krog, for det var det netop ikke, og Pladsen var udnyttet saa glimrende, at det nærmest var et Eventyr. Naar man saa paa, hvad man ellers fik for Pengene, kunde 17000 Kr. ikke virke afskrækkende, og man kunde jo fastholde, at dette Beløb skulde være Maksimum. Staten og forskellige Erhverv gav, som Borgmesteren oplyste, store Bidrag for at faa Danmark værdigt repræsenteret, men der vilde komme til at mangle noget, hvis Provinsen ikke kom med. Det var sagt saa ofte, at Udlændige af Danmark kun kendte København. Her var en Lejlighed til at vise, at Danmark netop var andet end København, idet Udstillingen i særlig Grad vilde fremhæve Provinsen. Taleren vilde meget anbefale, at man støtter Forslaget om at deltage i Udstillingen, og naar man saa paa, hvor meget man fik for Pengene, kunde det ikke kaldes dyrt at ofre 17000 Kr. derpaa.

I. C. Sørensen var ikke blevet særlig overrasket over Vagnbys Fremstilling; det var netop, hvad man havde tænkt sig i Forvejen, og Pladsen var heller ikke større end antaget. Derimod maatte det forbyse, at Hr. Unmack-Larsen ikke følte sig skuffet over Planerne, for

sidste Gang talte han om den ny Skole, Folkebiblioteket og flere kommunale Foretagender, og intet af dette var kommet med. Det var kun lidt, der blev at vise, og det vilde næppe faa nogen Betydning for Aarhus By; den turistmæssige Propagande, der skulde ligge i Udstillingen, var heller ikke meget værd, og hvis man vilde ofre et lignende Beløb paa en virkelig Turistpropaganda, vilde det have langt større Betydning. Angaaende Forholdet mellem København og Provinsen, var der vist her en Misforstaaelse, for København deltog slet ikke i Udstillingen. Naar Taleren ved sidste Møde havde ment, at Aarhus Havn kunde deltage, var det under den Forudsætning, at Udgiften blev 4000 Kr.; men naar man nu skulde op paa 17000 Kr. og tilmed kunde forvente Overskridelser, saa kunde det slet ikke svare Regning at deltage i denne Udstilling, og Taleren vilde stemme imod at ofre dette Beløb herpaa.

Alexander Jensen fandt det ogsaa forkert at ofre Penge paa den Historie, og naar Udgiften nu var steget fra 4 à 5000 Kr. til 17000 Kr, for at blive repræsenteret paa et Bord af den Størrelse, vilde det være meningsløst at ofre dette Beløb. Byernes Rum var 45 m², hvoraf Aarhus fik $\frac{1}{5}$; der vilde højst blive Plads til 10 Mennesker ad Gangen, og det vilde næppe have nogen som helst Betydning for Byen. Taleren havde deltaget i en Politiudstilling i Berlin, hvor der var Udstilling fra alle Lande, og det var meget vanskeligt at linde den lille danske Udstilling her. Paa samme Maade vilde det gaa i Bryssel, hvor den danske Udstilling vilde svare til et lille Udhus paa Landet. Dertil kom, at Udstillingen var i Belgien, og det var næppe muligt at faa mange Belgiere til

Danmark. Taleren vilde af disse Grunde stemme imod Deltagelse. Hvis Unmack Larsen kunde finde paa en virkelig turistmæssig Reklame for Jylland, var det noget andet, men dette var at smide Pengene ud af Vinduet.

Unmack Larsen hævdede, at der laa nogle store Tilsnigelser i de Udtalelser, som var fremsat af forskellige Talere. Her var Tale om store indvendige og udvendige Flader, som vilde blive benyttet, og der kunde vises meget fra det kommunale Liv i Aarhus. Københavns Havn deltog i hvert Fald i Udstillingen, og man havde imødekommet Hr. I. C. Sørensen, idet der vilde blive udstillet en Model af Aarhus Havn. Taleren havde deltaget i Verdensudstillingen i Paris, hvor Danmark ogsaa havde et Hus, og det var en ganske udmærket Udstilling med stort Besøg af Udlændinge. Her var nu en Lejlighed, hvor Danmarks Provinsbyer kunde deltage, og de burde nu ikke holde sig tilbage.

H. J. Baden var ikke særlig imponeret af Forslaget efter at have hørt de Tal, der var opgivet. Hele Salen var mindre end Byraadssalen, og naar den skulde deles mellem 5 Byer, blev det meget begrænset, hvad der kunde blive Plads til; det vilde vist i nogen Grad komme til at virke som Snurrepiberier, men det kunde jo ogsaa have sin Charme. Men det vilde selvfølgelig være kedeligt, hvis Aarhus trak sig tilbage, og de konkurrerende Byer blev alene om at repræsentere Provinsen. Taleren kunde derfor tænke sig at gaa med til Forslaget under den Forudsætning, at Udgifterne fordeles i Forhold til Pladsen og ikke efter Folketal.

Borgmesteren havde den Opfattelse, at naar der var gjort et stort Forarbejde for denne

Sag, og Staten og Erhvervene ofrede 6—700000 Kr. for at vise Danmarks Eksistens, som ikke mindst havde Betydning under de nuværende Forhold, hvor Danmark havde stærk Interesse i Samarbejde udadtil, saa var det næppe helt rigtigt at karakterisere det hele som Snolderød eller lignende. Der kunde udmærket paa en lille Plads stilles noget op, som var værd at se. Der blev ogsaa til Udstillingen knyttet et Billedteater, hvor der skulde fremvises Film fra hele Danmark med Oplysninger om danske Forhold. Det var rigtigt, at Københavns Havn deltog, derimod ikke Københavns Kommune, men det var muligt, at den var gaaet med, hvis Sagen var blevet grebet an paa en lidt anden Maade. Nu var her en Lejlighed til netop at vise Provinsen i Stedet for København, og denne Lejlighed burde ikke forsummes. Aarhus var heller ikke interesseret i, at de andre Byer maaske gaar med, og Aarhus staar udenfor. Det var for saa vidt rigtigt, at de jyske Byer ofte var paa Nakken af Aarhus, men det nyttede dem jo ikke, for Aarhus hævdede stadig sin Plads, gik i Spidsen ved mange Lejligheder og havde den stærkeste Udvikling. Det var muligt, at flere Talere havde faaet et lidt forkert Indtryk af Arkitektens Fremstilling; paa Mødet i Aalborg var der i hvert Fald ganske anderledes Begejstring for Projektet, og man fandt, at det i Virkeligheden var noget af et Eventyr, at alt dette kunde fremstilles paa denne Plads. Saa maatte man ogsaa huske paa, at der fandtes en Balkon i Bygningen, og Væggene blev bygget ud, hvilket vilde give 3 Gange saa megen Plads, som der var Tale om, Kommunerne fik Halvdelen af Salen; den anden Halvdel var forbeholdt Statsbanerne og enkelte andre. Da man først fik forelagt Planerne,

var det Meningen, at Aarhus skulde have lidt større Plads end de andre Byer, men naar nu alle skulde have lige stor Plads, og Hovedsagen ikke blev Byen, men Landsdelen, vilde det ogsaa være rimeligt, at Udgifterne fordeles lidt anderledes end foreslaaet; men de andre Byer hængte sig stadig i, at Aarhus har bedre Raad til at betale end de mindre Byer. Hvis man nu gik med til, at Aarhus betaler 10 Øre pr. Indbygger, vilde det blive ca. 8000 Kr., og Udgiften til Stadspladser blev fordelt lige mellem Byerne, vilde det for Aarhus blive 11—12000 Kr. Naar Havnen saa deltager, kunde det maaske ordnes saaledes, at Kommunen og Havnen deler Udgiften med indtil 6000 Kr. for hver; det vilde ikke være uoverkommeligt. Af de andre Byer var Aalborg og Esbjerg meget begejstrede for Planen, Randers noget mere kølig, men Aarhus burde ikke helt afvise Sagen.

Holger Eriksen fandt, at dette med at vise Flaget ved en saadan Lejlighed var Statens Sag og ikke en kommunal Opgave. Det hele var lagt saa snedigt til Rette, at Aarhus skal betale Omkostningerne, og hvis man nu sprang fra, gjorde de andre Byer sikkert det samme. Taleren vilde henstille til Borgmesteren, at der først tages Stilling til, om Kommunen overhovedet skal deltage i Udstillingen; hvis det blev vedtaget, kunde man bagefter tale om Udgifternes Fordeling.

Andr. Bitsch bemærkede, at hvis man vil drive Propaganda for sit Land eller sin By, koster det Penge. Det var næppe rigtigt, at Aarhus holdt sig tilbage, saafremt de øvrige Byer deltog. Det store Beløb virkede afskrækkende, men af Borgmesterens sidste Udtalelser syntes det, som om Udgiften kunde nedsættes betydeligt, og saa burde man næppe afvise Sagen.

Vald. K l o s t e r syntes, at man ikke kunde undgaa at blive begejstret for Arkitektens Foredrag og Planer, men naar man saa huskede paa, hvor lille Pladsen vilde blive, vilde det vist alligevel blive en stor Skuffelse, hvis man kom derned og saa Udstillingen.

I. C. S ø r e n s e n fandt stadig, at det var altfor mange Penge at ofte paa en Udstilling i Bruxelles. Det var noget ganske andet, hvis man kunde faa en virkelig effektiv Propaganda, men det vilde denne Udstilling ikke blive.

B o r g m e s t e r e n svarede hertil, at der vilde blive udarbejdet en Mængde Brochurer i Fællesskab med Staten og Provinsbyerne; disse skulde uddeles paa Udstillingen og altsaa virke som Propaganda for Landet. Udgifterne hertil var medregnet i det Beløb, der var Tale om. Taleren vilde saa sætte under Afstemning, om Kommunen skal deltage i Udstillingen eller ikke; men det vilde vist alligevel være lidt for smaatskaaret helt at afvise Sagen.

Forslaget om Deltagelse i Udstillingen forkastedes med 10 Stemmær mod 8.
